

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 1T/11/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611010033
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Třešková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2611010033.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudkyňou JUDr. Janou Třeškovou v trestnej veci proti obžalovanému J. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Senici dňa 7.3.2016 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
J. R. Á. R. S. I. , nar. XX.A..XXXX v J., trvale bytom J. XXX,
na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 23.5.2010 asi o 10.00 h. v J. u chaty č. XXX fyzicky napadol O. U. tak, že ho lopatou sotil do pŕs, následne ho lopatou udrel do nohy nad pravé koleno a po hlave, čím poškodenému O. U. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti pravého ucha s tržno - zmliaždenou ranou, zmliaždenie pravého ramena a pravého kolena, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 8.6.2010 a následne železnou tyčou udrel do pŕs D. R. a po páde na zem tohto s tyčou udrel do hlavy, čím D. R. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy v spánkovej oblasti vpravo s možnou vegetatívnou symptomatológiou a pomliaždenie mäkkých tkanív II. prsta ľavej ruky s odreninou kože, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 13.6.2010,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným:

- O. U., nar. X.X.XXXX v J., bytom E. J. D. XXX, škodu vo výške 555 €,
- D. R., nar. X.X.XXXX v J., bytom R. XXXX/XX, E., škodu vo výške 518 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený O. U., nar. X.X.XXXX v J., bytom E. J. D. XXX a D. R., nar. X.X.XXXX v J., bytom R. XXXX/XX, E., odkazujú so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Senici Okresný súd Senica prejednal na hlavnom pojednávaní trestnú vec obž. J. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a rozsudkom č. k. 1T 11/2011 zo dňa 23.10.2012 uznal obžalovaného J. R. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a zároveň bol zaviazaný nahradiť škodu poškodenému O. U. vo výške 703,90 € a poškodenému D. R. vo výške 741,35 €. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, v dôsledku ktorého Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 20.8.2013 č.k. 5To 17/2013 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Senica v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení Krajský súd v Trnave uviedol ako a v ktorom smere treba doplniť dokazovanie vo veci. Následne Okresný súd Senica po doplnení dokazovania v zmysle intencií Krajského súdu Trnava rozsudkom zo dňa 21.10.2014 podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného J. R. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Senici pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a zároveň boli obaja poškodení s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Proti predmetnému rozsudku podal prokurátor odvolanie a odvolanie podali i poškodení vo vzťahu k výroku o náhrade škody. V dôsledku podaných odvolaní Krajský súd Trnava uznesením zo dňa 12.1.2016 č.k. 5To 75/2014 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Senica v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom v odôvodnení Krajský súd Trnava uviedol, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., keď získané dôkazy dostatočne a správne nevyhodnotil, pričom dospel k nesprávnemu hodnotiacemu záveru, že konanie obžalovaného napĺňalo zákonné znaky nutnej obrany. Krajský súd Trnava vyslovil vo svojom rozhodnutí právny názor na prejednávajúcu trestnú vec a okrem iného uviedol, že úlohou súdu prvého stupňa bude prehodnotiť dôkazy smerom naznačeným odvolacím súdom v jeho rozhodnutí a vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Okresný súd Senica v súlade s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por. prehodnotil vykonané dôkazy v súlade s právnym názorom Krajského súdu Trnava a po dôslednom preskúmaní doterajších argumentov prokurátora, ktoré prezentoval v podanej obžalobe, v písomných dôvodoch odvolania i na hlavnom pojednávaní, uznal obžalovaného J. R. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., nakoľko dôkazmi vykonanými v predmetnej veci bolo preukázané, že obžalovaný J. R. poškodeným O. U. a D. R. úmyselne ublížil na zdraví. Zároveň súd v skutku upravil zranenia poškodeného D. R. v súlade so znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo.

Obž. J. R. k veci uviedol, že v roku 1996 dostal od rodičov príjazdovú cestu a pozemok, kde má postavený rodinný dom. Uvedený pozemok je vo vlastníctve spoluvlastníkov, a to obžalovaného, jeho manželky, D. R. a už nebohého A. R.. D. R. spolu s nebohým A. R. a s členmi ich rodiny sa mal obžalovanému vyhrázať. V kritický deň ráno išiel obžalovaný spolu s manželkou na nákup do Malaciek, do Kauflandu. Keď vychádzali z rodinného domu, prišli na hranicu súkromnej príjazdovej cesty. Tam, kde končí táto hranica, stáli D. R. a O. U.. V strede cesty bol fúrik naplnený betónom. Obžalovaný zastavil pred týmto fúrikom, spolu s manželkou vystúpil z auta a povedal O. U., že keďže nie je spoluvlastníkom ani majiteľom tejto príjazdovej cesty, má od nich zákaz vykonávať akékoľvek stavebné práce na súkromnom pozemku obžalovaného. O. U. na neho slovne zaútočil, že ho nezaujímajú jeho list vlastníctva a že si s ním má vytrieť zadok. Obžalovaný požiadal D. R. a O. U. o uvoľnenie cesty, čomu dotčení vyhovelí a dali fúrik nabok.

Keď išiel obžalovaný s manželkou naspäť, fúrik bol opäť v strede cesty, na jeho príjazdovej ceste, kde je spoluvlastník. Vyzval D. R. a O. U., nech okamžite skončia akékoľvek stavebné práce, pretože nemajú stavebné povolenie, ani urobené ohlásenie, ani súhlas spoluvlastníkov, teda jeho a jeho manželky. O. U. začal na obžalovaného kričať, aby zmizol. Vzápätí zobral päť alebo desaťkilové kladivo a zaútočil na auto, ale útok prerušil a auto nepoškodil. D. R. kričal, že on je majiteľom, je to jeho cesta. Následne im uvoľnili cestu. Potom si manželka obžalovaného zobrala lopatu z hospodárskej budovy, pretože chcela zastaviť stavebné práce a spolu s obžalovaným išla na hranicu pozemku, kde betónovali základy. Nikto tam v tom čase nebol. Manželka začala betón vyhadzovať okolo seba. D. R. začal kričať na manželku obžalovaného, aby prestala a prišiel s fúrikom spolu s O. U. ku koncu príjazdovej cesty. D. R. pristúpil a fyzicky ženu napadol. Prvý úder smeroval na hlavu, potom päťou smerom do ramena a do chrbta a povedal O. U., aby išiel z druhej strany a postaral sa o ňu. O. U. začal ženu kopať a udierať po chrbte a po hlave. Obžalovaný sa prizeral a žena vyhadzovala betón zo základu okolo seba. Potom O. U. spolu s D. R. odvliekli ženu a hodili je smerom na plot, kde bola opretá brána. D. R. ju chytil zozadu za krk, pritláčal ju k plotu a tým ju škrtil. Z ľavej strany pristúpil O. U. a opätovne začal ženu kopať do zadnej časti tela. Žena začala kričať, aby jej obžalovaný pomohol. Obžalovaný pristúpil k D. R. a pravou rukou ho odtlačal smerom od ženy. O. U. odstúpil od ženy a zozadu napadol obžalovaného veľkou tyčou, kovovým alebo železným stavebným páčidlom, do pravého bedrového kĺbu. Niekoľkokrát ho udrel do nohy, potom do nadkolenia. Obžalovaný začal do bolesti kričať. D. R. sa zľakol a pustil ženu. Ako sa obžalovaný otáčal, tak O. U. mu smeroval tyčou smerom na jeho hlavu. Obžalovaný zachytil tento útok rukami, chytil tyč a odtlačil O. U. asi jeden a pol metra od seba. Manželka obžalovanému povedala, že tam má lopatu, lebo O. U. zase útočí. Obžalovaný lopatu chytil, zdvihol ju na úroveň hlavy a O. U. zasiahol rukoväť tejto lopaty a lopatu obžalovanému vyrazilo z ľavej ruky, v pravej ruke obžalovaný lopatu držal. Tá sa odrazila a udrela O. U. smerom do hlavy. Nemal v úmysle O. U. udrieť, spôsobila to odstredivá sila, keď do lopaty O. U. udrel. Obžalovaný následne ľavou rukou chytil túto lopatu a podrazil ňou O. U. nohy, aby spadol na zem a prestal útočiť. Hneď ako O. U. spadol na zem, z ľavej strany napadol obžalovaného D. R., ktorý ho opakovane udrel do pleca. Začali sa kmásť, lopata obžalovanému spadla a potkol sa o ňu. Obidvaja spadli na zem, obžalovaný na D. R., potom sa postavili a tým to skončilo. Vtedy vyšiel jeho syn a obžalovaný ho požiadal, aby doniesol mobil. Obžalovaný následne zavolať na políciu, pretože ich napadli. Keď sa O. U. postavil, tak išiel do chaty D. R. a za desať alebo pätnásť minút došiel spolu s I. R. a jeho synom. V čase napadnutia sa tam nachádzali len obžalovaný, jeho manželka, O. U. a D. R.. Neskôr tam prišiel už nebohý A. R. a I. R.. Do príchodu polície sa hádali ohľadom príjazdovej cesty, kto je jej majiteľom. Brána je čierna stavba, bola postavená bez stavebného povolenia, bez súhlasu spoluvlastníkov alebo ohlásenia drobnej stavby. Potom išli podať trestné oznámenie na políciu do Šaštína. Dali si zavolať sanitku na ošetrovanie. Obžalovaný, jeho manželka, D. R. a O. U. čakali na polícii. Po príchode sanitky obžalovaný a O. U. oznámili, že potrebujú ošetrovanie. D. R. povedal, že ošetrovanie nepotrebuje, lebo jemu sa nič nestalo. Obžalovaný sa dal ošetriť na pohotovosti v Malackách (o ošetrovaní predložil na hlavnou pojednávaní prijímaciu správu, z ktorej vyplýva, že 23.5.2010 bol prijatý na pohotovosti v dôsledku napadnutia s použitím fyzickej sily). Obžalovaný uviedol, že sedem dní bol práceneschopný. Manželka nebola na ošetrovaní, ani práceneschopná. Na hlavnom pojednávaní dňa 4.11.2013 k rozporom vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 29.12.2010 a na hlavnom pojednávaní uviedol, že v skutočnosti boli na polícii dve vypočutia. Prvé vypočutie bolo spísané v deň, keď sa skutok stal a táto prvá verzia bola taká, ako vypovedal na súde. Potom o pár mesiacov bol znovu vypočutý a pri tom výsluchu policajti menili slovíčka a významy viet, čo sa mu nepáčilo a aj na to poukázal. Bol tam aj jeho obhajca JUDr. Procházka, výpoveď vtedy nechcel podpísať, ale obhajca mu povedal, aby ju podpísal, že sa nič nedeje. Z toho dôvodu aj vymenil obhajcu. Skutok sa odohral tak, ako to uviedol na hlavnom pojednávaní a tak to uvádzal aj v prvotnej výpovedi. Prvýkrát bol na polícii vypočúvaný dňa 23.5.2010 v Šaštíne. Zápisnicu o výsluchu zo dňa 29.12.2010 si nečítal, nevedel, čo podpisuje, ale obhajca mu povedal, že to má podpísať, tak to urobil. Pokiaľ sa týka toho druhého výsluchu na polícii, policajti to, čo písal do zápisnice, pred ním nahlas nehovoril a ani mu potom po výsluchu zápisnicu neprečítal. Jeho výsluch prebiehal tak, že tam prišli, začalo sa písať, potom mu bola daná zápisnica na podpis a išli preč. Nebol poučený ako obvinený a neboli mu dané poučenia ani na prečítanie polícii. Pri jeho výsluchu boli jeden policajti a pri podpise zápisnice bol on, jeho obhajca a policajti. Žiadna iná osoba tam nebola. Pri podpise zápisnice nebol ďalší príslušník polície, počas výsluchu chodili do miestnosti policajti, ale vždy prišli, rozprávali sa niečo súkromné a odišli preč. Bola tam i žena policajtky, ale aj tá chodila a odchádzala. Táto pri podpise nebola. Výpoveď, ktorú podal na hlavnom pojednávaní v tejto veci, je tá pravdivá a na nej trvá. Výpoveď, ktorá mu bola prečítaná z prípravného konania, táto pravdivá nie je, boli zámerne zmenené vety a slovíčka, aby dávali iný význam. Napríklad je tam zmenené, že mal zámerne napadnúť O. U. do nohy a do hlavy, čo sa nezakladá na pravde. Ďalej tam bolo zmenené napadnutie

jeho manželky, že vyhadzovala betón a D. R. s O. U. pristúpili k nej a iba ju pridržiali, čo sa nezakladá na pravde, lebo D. R. ju fyzicky napadol, udieral ju po hlave, po chrbte, kopal do nej. To isté urobil aj O. U.. Snažili sa jej zabrániť, aby vyhadzovala betón z tých základov alebo z čiernej stavby. Jeho výsluch v prípravnom konaní sa odohral veľmi rýchlo, policajt mu povedal, že nemajú čas, ponáhľajú sa a súril ho. Pravdivá je tá výpoveď, ktorú uviedol na súde. Doma hovoril aj manželke, že podstatné je to, čo povedia na súde a nie na polícii, lebo tá si to upravila vo svoj prospech. Keď D. R. napadol s O. U. jeho manželku, stál, nič nekonal, až manželku vyvliekli asi 2 metre a D. R. ju škrtil a bil, tak k nemu pristúpil a pravou rukou ho odťahoval od ženy, na R. neútočil. Hneď na to ho O. U. napadol zozadu tyčou, takže útok zahájili oni. Bránil ženu a sám seba. Keď videl, že O. U. mu smeruje tyčou na hlavu, dostal strach, bol to pud sebazáchovy sa brániť, lopatu preto zdvihol nad hlavu, lebo ten človek by ho zabil jednou ranou. Pokiaľ sa týka ešte výpovede v prípravnom konaní, tak pokiaľ vie, jeho obhajca si výpoveď nečítal a nečítal ju ani on.

Svedok a poškodený O. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že asi o 8,50 hod prišli k chatám, kde bol požiadaný krstným svojej ženy, či mu nepríde pomôcť betónovať stĺpik. Pri ukončení prác viezol posledný fúrik s betónom, už bol pri danom stĺpiku, pri betónovaní bol obžalovaný s manželkou a vyhadzovali betón z tej vykopanej jamy. Keď tam išiel, obžalovaný držal lopatu a vyhadzoval betón. Keď sa k nim blížil, obžalovaný s manželkou vybehli proti nemu, že tam nemá čo robiť, že je na ich pozemku a následne mu vytrhli z rúk fúrik. Potom ho obžalovaný napadol s lopatou tým, že ho prvýkrát buchol do pŕs. Začalo to tým, že obžalovaný držal lopatu vo dvoch rukách pred sebou a vysotil ho z pozemku. Ostal v šoku, že na nich začal útočiť. Potom sa obžalovaný rozbehol s lopatou k jeho motorovému vozidlu, ale útok nedokončil, nakoľko na neho zakričala manželka, aby nebláznil. Následne sa s lopatou otočil a fyzicky na neho zaútočil. Najprv ho časťou lopaty buchol do kolena a to so železnou časťou lopaty a druhý útok smeroval na pravé rameno a posledný útok smeroval na jeho hlavu, keď sa stočil, tak za pravé ucho, kde má aj jazvu. Po tomto spadol na zem a nebol schopný žiadnej odpovede, bol pobitý a v šoku. Nijako sa nebránil. Toto videl aj jeho syn C. U. a manželka obžalovaného. Toto bol začiatok incidentu. Už keď bol schúlený, tak tam prišiel D. R., na ktorého obžalovaný takisto začal verbálne útočiť. Manželku obžalovaného nenapadol, medzi ním a manželkou obžalovaného vôbec neprišlo k fyzickému kontaktu, táto stála úplne niekde inde ako on. Údery obžalovaného lopatou, celý ten útok bol rýchly, najskôr bol úder smerovaný železným ostrím lopaty do kolena, druhý úder smeroval do ramena a tretí do hlavy za ucho. Všetky tieto údery boli snáď do jednej minúty. Či obžalovaný toto aj nejako komentoval, či niečo hovoril alebo nie, k tomu sa vyjadriť nevie, pri tom útoku to nestačil sledovať. V rukách nemal nič. Voči manželke obžalovaného ako už uviedol vôbec fyzicky nezasiahol, bol od nej ďaleko, bol vystrčený z pozemku a ona stála na hranici pozemku, takže bol mimo nej. Pokiaľ sa týka D. R., prišiel prakticky, až keď bol napadnutý, čupel už na zemi, videl, že si drží koleno a krváca mu rana za uchom. D. R. sa ho pýtal, čo mu je, tak mu povedal, že bol napadnutý, že ho obžalovaný dobil. Následne tento kričal na jeho syna, aby skočil za manželkou I. R., aby zavolali políciu. Policajti prišli až po celom incidente. V predmetnej veci bol vypočutý dvakrát. Prvýkrát bol vypočutý hneď po incidente a druhýkrát neskôr asi po 3 - 4 mesiacoch, kedy bol predvolaný na OO PZ do Šaštína. I prvotná výpoveď bola vykonaná na OO PZ Šaštín. Pokiaľ sa týka toho, kde sa nachádzala manželka obžalovaného počas incidentu, tak táto stála prakticky celú dobu pri tom stĺpiku a verbálne napádala všetkých okolo. Napádala hlavne D. R. kvôli tomu stĺpiku, že tam nebude, ale napádala i jeho, že tam nemá čo robiť, že to nie je jeho pozemok. D. R. povedal akurát toľko, že vjazd rozširujú na podnet obžalovaného, ktorý podal na obecný úrad. Následne potom, čo toto D. R. povedal, ho obžalovaný napadol s pajsrom. Počas celej doby incidentu tam bol jeho syn C., tento len na chvíľu odbehol, keď bol povedať pani R., aby volala políciu. Pokiaľ sa týka pajsra, tento bol D. R. a potrebovali ho pri stavebných prácach na zabezpečenie stĺpika. Tento pajser držal v ruke len keď sa obžalovaný naťahoval s D. R., aby nedošlo k väčšiemu ublíženiu, tak mu ho vytrhol a odhodil bokom. Ako prišlo k poraneniám obžalovaného pri tom incidente, k tomu sa nevie vyjadriť, myslí si, že pri tom páde, pri tom naťahovaní s D. R. sa mohol udrieť.

Svedok a poškodený D. R. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri betónovaní stĺpu prišiel obžalovaný s autom domov. Na ceste bol fúrik, tak ho dali nabok. Potom išli namiešať ďalší betón a keď ho išiel odviezť k stĺpiku tak si všimol, že obžalovaný spolu s manželkou išli po ceste. Keď prišiel na cestu tak uvidel O. U. schúleného pri kamennom plote suseda, na konci tej ulice. Prišiel k nemu a opýtal sa ho, že čo mu je. Videl, že má krvavú hlavu za uchom. On mu povedal, že ho obžalovaný dobil lopatou, na nohu si sťažoval, na boku kdesi a za uchom mu videl krv. Poslal syna O. U., C. U., za svojou manželkou, aby zavolala políciu. Potom videl ako C. U. spolu s jeho manželkou vyšli von a stáli na prístupovej ceste. On stál za zničenou bránou, už nie na svojom pozemku a vtedy ho obžalovaný napadol. Najprv išiel obžalovaný po ňom rukami. Bránil sa. Vedľa obžalovaného bol opretý pajser na opravu stĺpika. S touto

tyčou obžalovaný na neho zaútočil, ale podarilo sa mu stlmiť náraz tyči. Obžalovaný ho udrel po hlave, mal to celé modré. Obžalovaný ho zrazil na zem, padol na neho, spolu držali pajser a O. U. im ten pajser vytrhol z rúk. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný zavolať políciu, ktorá prišla asi o pol hodiny. Medzitým manželka obžalovaného zobrala kladivo a búchala do časti bránky, ktorá ešte zostala, keď nevládala, tak ju vystriedal obžalovaný. Svedok uviedol, že potom išli na políciu do Šaštína a bol ošetrený v sanitke pred políciou a potom v Malackách. Bol práceneschopný tri týždne a tri dni bol v nemocnici hospitalizovaný na pozorovaní. Ďalej uviedol, že manželke obžalovaného nikto neublížil, neudrel ani obžalovaného a to ani nikto z prítomných.

Svedok C. U. vypovedal, že bol svedkom napadnutia svojho otca - O. U. a krstného otca - D. R.. Okolo 8.50 h zastavili pri chate a išli betónovať. Okolo desiatej, pol jedenástej prechádzal okolo obžalovaný, ktorý sa pristavil a povedal - toto tu nebude a odišiel. Keď vysypali betón do druhého fúrika, tak videli ako obžalovaný s manželkou, ktorá niesla lopatu, išli k stĺpiku, ktorý sa betonoval. Išiel tam s otcom, pričom obžalovaný jeho otcovi fúrik vytrhol a napadol ho. Obžalovaný vystrčil O. U. lopatou za pozemok a rozbehol sa po aute, pričom manželka obžalovaného na obžalovaného kričala, aby prestal, aby nebláznil. Obžalovaný útok smeroval na jeho otca a udrel ho najprv do pravého kolena, potom do ramena a nakoniec na hlavu za ucho. Potom tam prišiel D. R., ktorý sa išiel jeho otca opýtať, čo sa mu stalo a svedka poslal do chaty, za jeho manželkou, aby zavolať políciu. Išiel za jeho manželkou a keď sa vracal na miesto činu, tak videl ako obžalovaný zobral do ruky pajser a ohnal sa na D. R., priamo na hlavu. D. R. tento úder stlmil, chytil pajser a začali sa oň preťahovať, pričom spadli. D. R. ležal na chrbte, obžalovaný spadol na neho. O pajser sa naťahovali a tak ho tým udrel zo vzdialenosti 20, 30 cm. (na otázku prokurátora ako útok prebiehal, keďže svedok uviedol na políciu, že obžalovaný udrel D. R., keď ešte stál, sa svedok sa vyjadril, že pravdivá je výpoveď, ktorú uskutočnil na políciu, keďže vtedy si to určite lepšie pamätal.) Potom tam pribehol jeho otec, ktorý im pajser vytrhol a hodil ho k ich autu. Svedok uviedol, že nevidel, že by niekto napadol obžalovaného alebo jeho manželku.

Svedkyňa I. R. uviedla, že v tú nedeľu za ňou pribehol dovnútra C. U. a povedal jej, aby zavolať políciu, lebo obžalovaný napadol jeho otca a udrel ho do hlavy lopatou. C. U. potom vybehol von a svedkyňa vybehla za ním až na prístupový pozemok a videla ako jej manžel D. R. jej stál otočený tvárou a obžalovaný chrbtom. Bolo to vo vzdialenosti asi 30 metrov. Jej manžel mu niečo hovoril a obžalovaný sa potom na neho rozkričal a zobral pravou rukou o plot opretý pajser, chytil ho do oboch rúk a zahnal sa veľkou silou na oblasť hlavy jej manžela. Ten keby to nebol vykryl, tak ho zabije, tak potom začali zápasit'. Potom vbehla dovnútra a volala na políciu, kde jej oznámili, že už volal nejaký R., že bol napadnutý. Potom vyšla von, aby zavolať krstnej I. R.. I. R. potom prišla a svedkyňa utekala dovnútra, aby zobrala papier, ktorý mala z Obecného úradu po sťažnosti obžalovaného, že je vchod úzky, tak jej manžel sľúbil, že vchod rozšíri. Chcela ho policajtom ukázať.

Svedkyňa I. R., manželka obžalovaného, vypovedala na hlavnom pojednávaní, že v to ráno sa spolu s obžalovaným vybrala na nákup. V strede cesty bol odstavený fúrik plný betónu, kde sa D. R. a O. U. chystali betónovať. Vtedy s obžalovaným vystúpili z auta a O. U. oznámili, že tam nemá čo robiť, že mu nedali žiadny súhlas na vykonávanie stavebnej činnosti, že sú právoplatní spoluvlastníci príjazdovej cesty a že majú od toho papier. O. U. im povedal, že si s tým môžu vytrieť zadok. Keď sa vracali z nákupu museli zastaviť na hranici pozemku, pretože v strede príjazdovej cesty bol odstavený fúrik a porozhadzované náradie, kde D. R. s O. U. už vykonávali stavebnú činnosť. Obžalovaný stiahol na aute okienko a vyzvali ich, aby ukončili stavebnú činnosť, že na to nemajú povolenie z Obecného úradu ani ohlásenie drobnej stavby. O. U. s D. R. im začali nadávať. Potom O. U. chytil do ruky veľké kladivo a chcel im rozbiť auto. Potom sa ukludnil a pustil ich do vnútra. Odstavili auto, vyložili nákup a ona sa rozhodla, že pôjdu prerušiť stavebné práce. Zobrala si z hospodárskej budovy lopatu a keď prišla na dané miesto, tak začala vyhadzovať betón zo základu. Keď ju videli, tak O. U. s D. R. prišli s ďalšou dávkou betónu a D. R. ju vtedy napadol, začal ju biť a kopať. O. U. prikázal, aby išiel z druhej strany a O. U.Ý. ju začal kopať, biť a fackovať. Obidvaja ju chytili z každej strany, odsunuli ju a hodili do brány, ktorá bola opretá o plot. D. R. ju začal zozadu pritláčať k bráne, vtedy zakričala na obžalovaného, aby jej pomohol. Obžalovaný dovtedy nič nerobil, len sa prizeral. Obžalovaný sa potom snažil D. R. od nej odstrániť a vtedy O. U. zaútočil na obžalovaného s roxorovou tyčou, udrel ho a začal ho biť zozadu. Vtedy ju D. R. pustil, lebo obžalovaný ho udrel do nohy. O. U.Ý. ďalší útok smeroval na hlavu obžalovaného, ale obžalovanému sa podarilo ubrániť, lebo zdvihol ruky a O. U. zasiahol jeho ruky. Obžalovanému sa podarilo roxorovú tyč zadržať a O. U. odstrániť. Vtedy obžalovanému podala lopatu, pretože O. U. stále útočil, bol nepričetný. O. U. zasiahol rukoväť lopaty, tá sa obžalovanému silou úderu z ruky vyšmykla a

O. U. zasiahla hlavu, takže si ranu spôsobil sám. Potom vzápätí D. R. napadol obžalovaného zozadu a udrél ho päšťou do ľavého ramena. Obžalovaný sa otočil a chytil D. R. za monterky a začali sa kmásať. Obidvaja spadli na zem. Medzitým vyšiel z domu ich syn a obžalovaný mu zakričal, aby doniesol telefón, aby mohol zavolať políciu. O. U. odišiel do chaty. I. R. s C. U. medzitým, asi 10 minút po incidente, vyšli z chaty. Po príchode polície boli spísať trestné oznámenie a D. R. odmietol ošetrovanie, pretože povedal, že sa mu nič nestalo. Ona nebola práceneschopná, pretože si to nemohla dovoliť kvôli zamestnaniu, nebola ani na ošetrovaní, pretože nebola v takom stave, aby sa musela dať ošetriť. Svedkyňa nevedela uviesť aké zranenia mala po tom napadnutí. Váži 49kg a vysoká je asi 158cm.

Svedkyňa I. R. vo svojej svedeckej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedla, že dňa 23.5.2010 jej telefonovala jej švagriná I. R., ktorá jej povedala, nech ihneď príde na chatu č. XXX, v obci J., že obžalovaný napadol O. U. a D. R.. Na otázku ako ich napadol povedala I. R., že O. U. oplieskal lopatou a D. R. udrél pajsrom. Na to jej svedkyňa povedala, aby zavolala políciu a záchranku. Keď prišla domov, tak informovala o tom, čo sa stalo svojho manžela A. R.. Následne manžela naložila do auta a odišli na chatu. Keď prišla na miesto tak videla, že pred vchodom do vstupnej brány stál O. U., D. R., C. U. a asi tri metre od nich stál obžalovaný s manželkou, pri ich dome stál ich syn. Potom uvidela, že O. U. tečie z hlavy, presnejšie z pravej strany za uchom, krv. Videla D. R., ktorý stál vedľa O. U. a bol v šoku. Ihneď pristúpila k obžalovanému a opýtala sa ho : „to sa tak robí, schňápeš ich lopatou a železom a keby si mal pištoľ vo vrecku, tak ich snáď postrieľaš.“ Obžalovaný na to odpovedal, čo nebolo, môže byť. Potom sa ho opýtala či jeho otec vie čo robí. Obžalovaného to asi rozzúrilo, pretože začal po svedkyni silno kričať, že stojí na jeho pozemku a aby vypadla a držala hubu. Svedkyňa sa následne postavila k O. U. a D. R. a počkala na príchod polície.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná i výpoveď svedka E. R., syna obžalovaného, z prípravného konania zo dňa 28.10.2010, v ktorej svedok uviedol, že dňa 23.5.2010 asi o 10.00 h, keď sa jeho rodičia vrátili z nákupu z Malaciek, bol doma. Ich príchodu nevenoval pozornosť. Následne začul z vonku krik. Vyšiel preto pred dom a uvidel hlúčik ľudí a jeho matku, ktorá na neho kričala. Ihneď k nim pribehol, resp. k chate A. R. a videl ako obžalovaný drží v rukách lopatu a oproti nemu stál O. U.. Následne uvidel, že O. U. tečie z hlavy, presnejšie z oblasti za uchom, krv. Ihneď priskočil k obžalovanému a zobral mu lopatu, ktorú držal v rukách, pretože obžalovaný sa stále snažil na O. U. útočiť. Potom ako mu zobral lopatu, tak ju položil na zem alebo oprel o oplotenie, avšak s odstupom času to nevedel presne uviesť. Po tom zo svojho telefónu, na pokyn obžalovaného, zavolať políciu. Svedok uviedol, že nevidel, že by sa mali napadnúť obžalovaný s D. R., resp. nebol u toho prítomný. Z toho miesta sa nikde nevzdialil, stále bol prítomný na mieste, kde prišlo k napadnutiu O. U., avšak uviedol, že toto napadnutie nevidel, nevie presne čo mu predchádzalo. Po zavolaní polície počkal spolu s ostatnými do príchodu polície.

Svedok H. P. vypovedal, že obžalovaného pozná, nakoľko viedol trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví, kde bol obžalovaný. Nepamätá si presné podmienky, za ktorých výsluch prebiehal, môže len povedať, že obžalovaného zastupoval obhajca JUDr. Procházka. Zápisnica bola určite spisovaná podľa výsluchu obžalovaného, táto mu bola prečítaná, bol tam prítomný obhajca a pokiaľ by mali námietky, zápisnica sa mohla opraviť alebo doplniť. Či boli nejaké námietky voči obsahu zápisnice, si nepamätá. Či bol pri výsluchu sám alebo tam bol ešte niekto prítomný z polície, to nevie, v tom čase v kancelárii s ním sedela kolegyňa P. T.B., ale či bola pri výsluchu, to si nepamätá. Ak je podpísaná v zápisnici, tak tam bola prítomná. Pokiaľ je tam napísaná, tak bola prítomná pri celom výsluchu. Prvýkrát sa s touto vecou dostal do kontaktu niekedy v lete 2010, presný dátum si nepamätá. Akým spôsobom sa dostal s touto vecou do kontaktu, nevie, nevie, či to bolo trestné oznámenie poškodených, alebo či to bolo riešené ako priestupok, lebo v prípade trestného oznámenia by sa viedlo konanie podľa Trestného poriadku a v prípade ak by to bol priestupok, tak podľa Zákona o priestupkoch. Pokiaľ sa týka tejto trestnej činnosti, tak vie, že medzi jednou a druhou stranou sú spory ohľadom prístupovej cesty obžalovaného. Merito tej veci je také, že poškodený U. betonoval stĺpik betónovej brány na pozemok, pričom malo prísť zo strany obžalovaného k napadnutiu poškodeného pána U. a pána R.. Vie, že obžalovaný sa vracal s manželkou z nákupu, pričom v tom čase betonoval O. U. betónový stĺpik a potom prišlo medzi nimi k nejakej hádke a následne k fyzickému napadnutiu. Pokiaľ sa týka zapisovania výpovede, tak na výpoveď obžalovaného mal dostatok času, pretože skrátené vyšetrowanie sa už určitý čas viedlo, myslí si, že tam bol znalecký posudok a ostatné listinné dôkazy, ktoré obsahuje spisový materiál. To, čo uviedli svedkovia, poškodení alebo obžalovaný, bolo v zápisnici poznačené tak, ako to uviedli. Po skončení jednotlivých výsluchov boli zápisnice prečítané a tak odsúhlasené, nakoľko ak by mali námietky, tak by bola zápisnica opravená resp. doplnená. Nakoľko vykonáva skrátené vyšetrowanie už dlhšiu dobu, je

štandardným postupom, že zápisnica o výpovedi či už obvineného alebo poškodených, svedkov, je po skončení prečítaná a predložená na podpísanie vylúčaným osobám, teda na odsúhlasenie. Je povinný im zápisnicu vždy prečítať a pri podpise má právo vylúčaná osoba si zápisnicu prečítať. Z jeho strany je zápisnica vždy čítaná. Nestalo sa mu, že by niekto z vylúčaných odmietol zápisnicu prečítať, on zápisnicu vylúčaným osobám prečíta vždy. Je to právo vylúčanej osoby si prečítať zápisnicu a v tomto prípade by to bolo na ujmu vylúčanej osoby, keby si zápisnicu neprečítala. Poverený policajt nemá žiadny zákonný dôvod donútiť vylúčanú osobu, aby si zápisnicu prečítala. V rámci trestného poriadku môže odmietnuť zápisnicu podpísať. Pri výsluchu obvineného by mala byť prítomná ešte ďalšia osoba. Keď je v zápisnici podpísaná ďalšia osoba, tak pri výsluchu bola prítomná, ale či to bola P. T. alebo kto, si už nepamätá. Keď je tam tá osoba podpísaná, musí tam byť po celú dobu výsluchu. Táto osoba si môže aj odbehnúť napr. keby jej prišlo zle a on v tom výsluchu pokračuje. Či tá osoba v tomto prípade bola prítomná po celú dobu výsluchu, si nespomína.

Svedkyňa P. U., rod. T.Á., vypovedala, že bola prítomná pri výsluchu obžalovaného dňa 29.12.2010, pokiaľ je podpísaná na zápisnici, bola tam prítomná. Obsah výsluchu si nepamätá, vie, že sa jednalo o ublíženie na zdraví, pri nejakých stĺpkoch mal byť napadnutý pán, ktorý osádzal bránku, boli tam viacerí tí páni, myslí si, že nejaký robotník. Nejednalo sa o jej prípad, ale o prípad kolegu, ona tam bola len prítomná. Pri výsluchu bol prítomný obžalovaný, jeho obhajca, v tom čase asi JUDr. Procházka, ona a vypočúvajúci p. P.. Nik iný tam nebol. Výsluch prebiehal pomaly, spontánne, kolega P.A. najskôr poučí vypočúvaného o právach, potom prebieha výsluch, po výsluchu kolega P. prečíta celú zápisnicu vylúčanej osobe, či súhlasí s jej obsahom, alebo tam treba niečo doplniť, zmeniť, následne zápisnicu vytlačí a dá ju stranám na prečítanie, po prípade na zmenu a podpis. Vždy to takto prebieha. Či mali strany nejaké námietky voči obsahu zápisnice si nepamätá. Ak by chceli niečo doplniť, zmeniť, tak kolega P. by tak vykonal. Vždy je prítomná pri celom výsluchu, nikdy neodchádza a je tam prítomná až do konca. Či bola aj pri výsluchu iných osôb v tejto trestnej veci, to si už pre odstup času nepamätá. Je to ale dosť možné, nakoľko s kolegom P. mali spoločnú kanceláriu. Obžalovaného si pamätá z toho dôvodu, že im niekedy podal denne aj tri trestné oznámenia, boli to písomné oznámenia, nevie, či boli podané poštou alebo osobne na stálej službe OO PZ Šaštín.

Znalec MUDr. Marián Pamula k veci uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku v trestnej veci obžalovaného mal dostupné zdravotné dokumentácie od obvodných lekárov a nálezy nachádzajúce sa v spisovom materiáli. U obžalovaného konštatoval, že po zranení, ku ktorému malo dôjsť, sa dostavil na ošetrovanie na chirurgickú ambulanciu, kde udával, že bol napadnutý inou osobou, bol udretý železným roxorom do pravého stehna bedrového kĺbu, pravej paže a pravého predlaktia. Vykonané bolo RTG vyšetrenie, pri ktorom neboli diagnostikované úrazové zmeny na kostnom skelete a zranenie bolo hodnotené ako pomliaždenie mäkkých tkanív pravého ramena, ľavého predlaktia i s odreninou kože, pomliaždenie mäkkých tkanív bedrového zhybu a mäkkých tkanív pravého stehna. Zranenia boli liečené ambulantnou formou. Z medicínskeho hľadiska sa jednalo o ľahké zranenia, pričom doba liečenia týchto zranení sa bežne môže pohybovať od 1 - 3 týždňov a u obžalovaného sa pohybovala pri dolnej hranici bežne potrebnej doby liečenia a trvala 1 týždeň. Práceschopný bol uznaný 1.6.2010. Čo sa týka mechanizmu vzniku zranenia, ako obžalovaný uviedol vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2012, ktorú citoval i v znaleckom posudku, malo sa jednať o údery vedené roxorovou tyčou, pričom z medicínskeho a súdneho hľadiska možno potvrdiť, že zranenia typu pomliaždenia vznikajú pôsobením tvrdého, tupého predmetu, čiže nedá sa vylúčiť ani roxorová tyč a mechanizmom ako uviedol obžalovaný, údermi takýmto predmetom do oblastí, kde boli popisované známky zranenia, je možné spôsobiť takýto typ zranenia. Obmedzenie v bežnom spôsobe života zvyčajne trvá po dobu liečenia, čo v danom prípade predstavovalo obdobie 1 týždňa a čo sa týka trvalých následkov zranení, pomliaždenia sa hoja bez trvalých následkov, funkčného alebo kozmetického charakteru. Bodové hodnotenie bolestného predstavovalo 30 bodov a pri hodnote 14,89 € v roku 2010 predstavovalo toto bodové hodnotenie 446,70 €. Čo sa týka poškodeného D. R., ten po zranení išiel taktiež na vyšetrenie na pohotovostnú chirurgickú ambulanciu, kde udával, že mal úraz hlavy, že ho udretý železom do hlavy. Vykonané bolo RTG vyšetrenie, pričom neboli zistené známky úrazového poškodenia kostného skeletu lepy. Doporučená bola ambulantná forma liečenia, pričom následne 24.5. bolo vykonané kontrolné chirurgické vyšetrenie pre udávané bolesti hlavy, čiastočnú anamnéziu, po úraze zvracanie a dvojité videnie, na čo bola doporučená poškodenému hospitalizácia na chirurgickom oddelení. Počas hospitalizácie vykonané neurologické vyšetrenie, CT vyšetrenie lebky a mozgu. Dňa 27.5.2010 bol poškodený prepustený do ambulantnej liečby s diagnózami otras mozgu, otras vestibulárneho aparátu. Na základe zdravotnej dokumentácie, vykonaných vyšetrení, anamnestických údajov, však z medicínskeho hľadiska

usudzuje, že u poškodeného k otrasu mozgu nedošlo. Poškodený si na okolnosti úrazu pamätal, v bezvedomí nebol, čo je základný predpoklad na stanovenie diagnózy zranenia otras mozgu. Zranenie sa môže prejavovať podobnou symptomatológiou ako otras mozgu, t.z. zranenie môže byť sprevádzané vegetatívnymi príznakmi, prítomná je bolesť hlavy, avšak oproti otrasu mozgu chýba stav bezvedomia. V objektívnom náleze pri vyšetrení boli popisované aj známky zranenia druhého prsta na ľavej ruke, takže poškodený utrpel i pomliaždenie mäkkých tkanív prsta ľavej ruky. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o zranenia ľahké s dobou liečenia približne 1 - 3 týždne, pričom v danom konkrétnom prípade bol poškodený liečený približne dva a pol týždňa od 23.5.2010 do 10.6.2010. Práceschopným bol od 13.6.2010. Čo sa týka mechanizmu vzniku zranenia, zranenia typu pomliaždenia zo súdnoznaleckého hľadiska vznikajú priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, pričom sa malo jednáť o zranenie spôsobené jednak lopatou, jednak roxorovou tyčou typu pajsera, pričom ako vyplýva z výpovede poškodeného z 22.9.2010 malo sa jednáť o pretláčanie a teda fyzický kontakt, pričom obaja, obžalovaný aj poškodený, mali túto tyč držať rukami a pri tomto pretláčaní malo dôjsť k úderu do oblasti hlavy. V podstate tento mechanizmus spĺňa priamy kontakt tupého predmetu s hlavou poškodeného a k zraneniam typu pomliaždenia týmto spôsobom môže dôjsť. Čo sa týka obmedzenia v bežnom spôsobe života, zranenia spôsobujú obmedzenia hlavne vo fyzickej aktivite, psychickej aktivite a manuálnej činnosti, pričom toto obmedzenie pretrváva zväčša po dobu liečenia, v tomto prípade po dobu 2,5 týždňa. Zranenia následky kozmetického charakteru nezanecháva ani nezanechalo. V bodovom hodnotení sa jedná o 20 bodov, teda bodové hodnotenie predstavovalo peňažnú čiastku 297,80 €. Poškodený O. U. bol po zranení prevezený rýchlou zdravotnou pomocou na chirurgické oddelenie s tým, že bol napadnutý lopatou, mal dostať údery do hlavy, pravého ramena a pravého kolena. Bezvedomie neudával, na okolnosti zranenia si pamätal. V objektívnom náleze boli zistené pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy, v oblasti za pravým uchom, bez známk otrasu mozgu a príznakov vegetatívnej symptomatológie s odreninou kože - škrabanec, povrchovú tržne zmliaždenú ranu v danej oblasti, zvislo smerujúcou o dĺžke asi 4 cm. Rana za pravou ušnicou bola znečistená betónom. Taktiež boli popisované známky pomliaždenia a odrenín kože v oblasti pravého ramena a vonkajšej strany pravého kolena. Vykonané boli RTG vyšetrenia s negatívnym nálezom, zranenie bolo hodnotené ako pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, za pravým uchom s odreninou kože, povrchovou tržne zmliaždenou ranou za ušnicou asi 4 cm dlhou, pomliaždenie mäkkých tkanív pravého ramena s odreninou asi 4 x 1 cm a pomliaždenie mäkkých tkanív na vonkajšej strane pravého kolena. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o zranenia ľahké, liečba prebiehala ambulantnou formou a trvala do 8.6.2010, čiže približne 2 týždne, čo je doba adekvátna a opodstatnená. Zranenie podobne ako u predchádzajúcich dvoch prípadoch vzniká priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, pri povrchovej rane v oblasti nachádzajúcej sa za pravou ušnicou sa jedná o pôsobenie až predmetu tupo hranatého, pričom podmienky takéhoto predmetu spĺňala či už roxorová tyč, tak aj drevená rúčka lopaty, resp. v oblasti rany za pravým uchom i hrana kovovej časti lopaty. Zranenia teda mohli vzniknúť priamym pôsobením úderov takýmto predmetom do oblasti, kde boli popisované vonkajšie prejavy zranenia. Čo sa týka obmedzenia v bežnom spôsobe života, jednalo sa o obmedzenie psychickej aktivity, fyzickej aktivity, manuálnej činnosti vykonávanej hlavne pravou hornou končatinou, pre zranenie pravého kolena došlo tiež k obmedzeniu v zmysle pohybu a chôdze, pričom obmedzenie pretrvávalo po dobu liečby, v tomto prípade po dobu 2 týždne. Čo sa týka trvalých následkov zranenia, zranenia typu pomliaždenia nezanechávajú trvalé následky funkčného ani kozmetického charakteru. Povrchová rana za pravou ušnicou zanechá povrchový kozmetický následok vo forme jazvy, táto však vzhľadom na svoju lokalizáciu neobmedzuje poškodeného v bežnom spôsobe života. Zranenie v bodovom hodnotení predstavovalo 30 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 466,70 €. Znalec ďalej uviedol, že sa v znaleckom posudku vyjadril k anamnestickým údajom poškodeného D. R., ktoré uvádzal pri prvotnom vyšetrení, kde uvádzal, že v bezvedomí nebol, na okolnosti úrazu sa pamätal, pocit na vracanie, dvojité videnie a ostatné príznaky, ktoré sa dajú hodnotiť ako tzv. vegetatívna symptomatológia, boli u neho negatívne, to znamená, že ich nemá. Následne v závere vyšetrenia bol poučený lekárom o tom, že pokiaľ by k takýmto príznakom došlo, aby sa dostavil na kontrolné vyšetrenie. Na druhý deň poškodený D. R. na vyšetrenie išiel a uvádzal príznaky ako je zvracanie, dvojité videnie a hmlisté videnie. Zo súdnoznaleckej činnosti a obdobnej praxe nevylučuje, že k prejavom ako zvracanie mohlo dôjsť aj s odstupom určitého času a preto aj zranenie označil ako pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy s prejavmi vegetatívnej symptomatológie. Čo sa týka dvojitého videnia, toto je typické ako uviedol v znaleckom posudku pre zranenia spojené so zlomeninou očnice, kedy sa dostane sval očný medzi kostné úlomky a tým teda spôsobí videnie jedným okom. V danom konkrétnom prípade CT vyšetrením neboli popisované známky takéhoto zranenia a tieto príznaky u poškodeného veľmi rýchlo pominuli, takže si myslí, že sa jednalo o účelovosť v tomto vyjadrení. Čo sa týka stavu popisovanej možnej amnézie - straty vedomia, na základe ktorej bol konštatovaný u poškodeného v prepúšťacej správe typ otrasu

mozgu, toto vylúčil na základe toho, že pri prvotnom vyšetrení si konkrétne na všetky okolnosti pamätal, teda v bezvedomí nebol a taktiež v jeho výpovediach nezistil výpadky pamäte na určité časové úseky v priebehu toho fyzického incidentu, ktorý tam nastal. Pokiaľ nedošlo k strate pamäti, zranenie nehodnotil ako otras mozgu. Zo súdnoznaleckého hľadiska treba konštatovať to, že drvivá väčšina diagnóz otras mozgu je stanovená len na základe subjektívnych pocitov poškodeného, to znamená, že udá stav straty vedomia na nejaký časový interval, pričom žiadnym objektívnym vyšetrením sa toto nedá potvrdiť. Iné je to u stavov, ktoré sú závažnejšie, sú sprevádzané stavom bezvedomia takým, že poškodený bezvládne leží na zemi určitý čas a sú svedkovia, ktorí dokážu toto potvrdiť. Zo súdnoznaleckého hľadiska však zranenie hlavne pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy vegetatívnej symptomatológie sú veľmi podobné čo sa týka charakteru zranenia i doby liečby a veľmi podobné i čo sa týka bodového ohodnotenia. V znaleckom posudku ohľadom poškodeného D. R. na č.l. 26 uviedol k mechanizmu vzniku zranenia, že sa nejednalo o úder, ktorý by bol vedený napriahnutím útočníka držiaceho v ruke daný predmet a takto vedený úder, ale skôr o pretláčanie sa daným predmetom a tlakové pôsobenie daného predmetu na oblasť hlavy, čo konštatoval na základe toho, že poškodený uviedol úder železnou tyčou do oblasti hlavy. Pokiaľ by bol úder vedený takýmto predmetom do spánkovej oblasti vpravo, pokiaľ by intenzita takto vedeného úderu bola aspoň stredne silná resp. silná, čo týmto spôsobom je možné dosiahnuť, očakával by závažnejšiu formu zranenia, ktorá by bola sprevádzaná objektívnym otrasom mozgu, to znamená, po tomto údere priamo vedenom, by poškodený spadol na zem, zostal by bezvládne ležať určitý časový interval. Zranenie spánkovej oblasti je nebezpečné aj tým, že po vnútornej strane lebky v tejto oblasti prechádza tepna, ktorá býva často zranená a spôsobí závažné krvácanie medzi mozgové obaly, ktoré môže byť spojené s prasklinou alebo zlomeninou lebky, pričom vzhľadom k tomu, že v objektívnom náleze bola popisovaná bolestivosť poklopovej spánkovej oblasti s pomliaždením mäkkých tkanív a formou opuchu, teda ľahké prejavy zranenia a na základe výpovede samotného poškodeného čo sa týkalo mechanizmu vzniku zranenia v oblasti hlavy usúdil, že tento úder nemal veľkú intenzitu a mohlo k nemu dôjsť pri tom pretláčaní. Nejaký úder tam bol, ale bolo to pri tom pretláčaní. Pokiaľ sa týka zranení poškodeného O. U. v oblasti hrudníka, ako uviedol v znaleckom posudku, v oblasti hrudníka u poškodeného O. U. neboli objektívne popisované vonkajšie známky zranenia, takže úder lopatou, rúčkou lopaty do oblasti hrudníka nemôže potvrdiť a taktiež ani nemôže vylúčiť takýto úder vedený veľmi slabou intenzitou, ktorý by nemusel zanechať vonkajšie prejavy zranenia, avšak jednalo by sa len o ľahkú formu pomliaždenín. Pokiaľ sa týka toho, akým spôsobom sa dá spôsobiť zranenie, ak útok je vedený z ľavej strany a zranenie je spôsobené za pravým uchom, vyjadril sa k tomu v znaleckom posudku na strane 42, kde sa k tomuto už vyjadril, že na základe výpovede poškodeného z 22.9.2010 nie je konkretizované presné postavenie útočníka a poškodeného, takže bližšie sa k tomu vyjadriť nevie. Po odcitovaní vyjadrenia obžalovaného prokurátorkou, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol ako malo prísť k zraneniu hlavy poškodeného O. U., kde obžalovaný uviedol „obžalovaný lopatu chytil, zdvihol ju na úroveň hlavy a O. U. zasiahol rukoväť tejto lopaty a lopatu obžalovanému vyrazilo z ľavej ruky, v pravej ruke obžalovaný lopatu držal. Tá sa odrazila a udrela O. U. smerom do hlavy. K tomu znalec uviedol, že pokiaľ by stál proti poškodenému v strede resp. mierne vľavo z pohľadu poškodeného, úderom pravej ruky v ktorej držal koniec lopaty, by relatívne mohol zasiahnuť hranou kovovej časti lopaty oblasť za pravým uchom poškodeného, pričom by tomu nasvedčoval aj charakter rany ako bola zaznačená, ktorá bola popisovaná za uchom poškodeného. Z jeho hľadiska mohol byť teda vedený úder lopatou, ktorú držal obžalovaný v pravej ruke v horizontálnom smere proti poškodenému i tou jednou rukou. Po názornom predvedení obžalovaným ako lopatu držal a ako malo prísť k úderu, znalec uviedol, že obžalovaný mal lopatu držať pravou rukou v strede rúčky, ľavou rukou bližšie k železnej časti lopaty, to znamená od pravej ruky smerom doprava z pohľadu obžalovaného prečnievala rúčka lopaty cca 40 - 50 cm. Následne mu mal poškodený udrieť do voľného konca drevenej časti lopaty, čím mala byť z ľavej ruky lopata vyrazená a v podstate týmto spôsobom by mohlo dôjsť k pohybu lopaty v horizontálnom smere a prípadne i k zasiahnutiu tej oblasti. Kovová časť lopaty je mierne ohnutá, nie je rovná a práve uhol na lopate by mohol spôsobiť to, že oblasť tváre nebola zasiahnutá, ale bola zasiahnutá len časť za uchom, ktorá bola zasiahnutá hranou kovovej časti lopaty. Je to však len teoretická úvaha a stačí pozmeniť postavenie útočníka a poškodeného a charakter zranenia ako aj jeho lokalizácia by mohla byť úplne iná. Po odcitovaní výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní prokurátorkou, kde tento uviedol, že došlo k fyzickému ataku jeho manželky citácia: „D. R. pristúpil a fyzicky ženu napadol. Prvý úder smeroval na hlavu, potom päťou smerom do ramena a do chrbta a povedal O. U., aby išiel z druhej strany a postaral sa o ňu. O. U. začal ženu kopať a udierať po chrbte a po hlave. Obžalovaný sa prizeral a žena vyhadzovala betón zo základu okolo seba. Potom O. U. spolu s D. R. odviekli ženu a hodili ju smerom na plot, kde bola opretá brána. D. R. ju zozadu chytil pod krk, pritláčal ju o plot a tým ju škrtil. Z ľavej strany pristúpil O. U. a opätovne začal kopať ženu do zadnej časti tela. K

tomu, aké zranenia by boli spôsobené manželke obžalovaného vedené týmto spôsobom útoku znalec uviedol, že sa jedná o hypotetickú otázku, pretože takýmto spôsobom mohlo dôjsť k zraneniam typu odrenín, pomliaždenín, prípadne pri silnejšej intenzite úderov i k drobným zlomeninám, avšak nie sú o tom záznamy. Je veľmi hypotetické vyjadriť sa či môže takýto útok nespôsobiť žiadne zranenie, u poškodeného U. malo dôjsť k úderu rúčkou lopaty do hrudníka, pričom v dokumentácii neboli popisované známky zranenia. Jednoznačne nevylúčil, že úder bol do hrudníka vedený. A malo sa jednať o úder tvrdým tupým predmetom. Podobne aj u tejto pani, ktorá tam mala byť účastná, daným dejom mohlo dôjsť k pomliaždeniam, ale mohlo sa jednať o pomliaždenia veľmi ľahkého charakteru, ktoré nemuseli zanechať prejavy zranenia a preto nemusela ísť ani na ošetrovanie. Veľmi ťažko sa dá povedať, či bola napadnutá alebo nebola. Pokiaľ by sme chceli objektivizovať fyzické napadnutie a jej prípadné zranenie, bolo by potrebné, aby bol o tom nejaký lekársky záznam, kde by boli popísané resp. vyvrátené nejaké prejavy zranenia. Znalec ďalej k zraneniam obžalovaného, ktoré boli objektívne diagnostikované na jeho dolných končatinách uviedol, že u obžalovaného bola v objektívnom náleze na dolných končatinách popisovaná palpačná dotyková citlivosť pravého bedrového zhybu a stehna bez povrchového poranenia kože. Čiže na základe toho bola stanovená diagnóza pomliaždenia mäkkých tkanív, podobne tak bolo i v objektívnych nálezoch poškodených, kde v niektorých prípadoch pri pomliaždeniach boli popisované i vonkajšie prejavy zranenia kože vo forme odrenín resp. povrchovej tržnej rany. Na základe toho ako uviedol obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a to: „ O. U. odstúpil od ženy a zozadu napadol obžalovaného veľkou tyčou kovovým alebo železným páčidlom do pravého bedrového kĺbu niekoľkokrát ho uderil do nohy, potom do nadkolenia, obžalovaný začal od bolesti kričať „ v znaleckom posudku potvrdil, že týmto spôsobom je možné zranenia typu pomliaždenia mäkkých tkanív spôsobiť. Obžalovaný mal na sebe určitý odev, tento odev koľko, toľko stlmil úder, jednalo sa o údery, ktoré mali byť vedené do oblasti stehna, bedrovej oblasti, čiže do oblasti, kde je pomerne dobre vyvinuté svalstvo, takže zranenie môže byť objektivizované len takými prejavmi, ako boli zaznamenané v dokumentácii. Z medicínskeho hľadiska sa u všetkých troch zainteresovaných jednalo o veľmi podobné zranenia, jednak svojím charakterom ako aj prejavmi a taktiež i dobou liečenia, takže zo súdnoznaleckého a medicínskeho hľadiska sa nedá rozlíšiť od koho útok začal, kto dostal viac úderov a kto tam bol poškodený. K tomu, že poškodený vo výpovediach uviedli, že došlo k pádu obžalovaného pri vzájomnej potýčke, a či by týmto spôsobom mohli byť spôsobené jeho zranenia alebo by museli byť na zranenie obžalovaného vedené nejaké údery, znalec uviedol, že k pádu obžalovaného na poškodeného malo prísť, keď boli k sebe otočený tvárou v tvár. Čiže obžalovaný pri takomto páde by mal na poškodeného padnúť prednou časťou tela a zranenia, ktoré utrpel, boli popisované v oblasti pravej paže, pravého bedra, pravej stehennej oblasti a ľavého predlaktia, čo pre takýto pád moc neseďí. Pri pretláčaní o pajser nepredpokladá vznik zranení, pokiaľ jeden zo zainteresovaných, či poškodený alebo obžalovaný neuviedie i konkrétny úrazový dej tzn. nejaký úder predmetom. V takomto prípade by predpokladal zranenia iných častí tela.

Obž. J. R. spáchanie trestného činu poprel, uviedol, že napadnutý bol on a jeho manželka poškodenými, ktorí vykonávali bez ich súhlasu stavebné práce na pozemku, ktorého spoluvlastníkmi je aj on s manželkou. Obaja poškodení mali najskôr napadnúť manželku obžalovaného I. R. a až na jej krik a žiadosť o pomoc pristúpil k poškodenému O. U. obžalovaný a pravou rukou ho odtlačal od manželky a následne sa dostali do fyzického konfliktu, pričom obžalovaného napadol aj poškodený D. R.. Svedkovia a poškodení O. U. a D. R. vypovedali opačne a zhodne tvrdili, že práve obžalovaný ich ako prvý napadol. S výpoveďami oboch poškodených v tomto smere korešponduje i výpoveď svedka C. U., ktorý videl priebeh napadnutia a sčasti toto napadnutie videla i svedkyňa I. R..

Zo znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva vyplýva, že obaja poškodení utrpeli zranenia, ktoré vznikli napadnutím inou osobou. Zároveň je z týchto znaleckých posudkov zrejmé, že obaja poškodení utrpeli ťažšie zranenia ako utrpel obžalovaný. Obaja poškodení, na rozdiel od obžalovaného, utrpeli aj zranenia hlavy a celkovo utrpeli viac zranení ako obžalovaný.

Vo veci bola vypočutá aj manželka obžalovaného I. R. ktorá vypovedala v prospech obžalovaného, jeho výpoveď potvrdila a uviedla, že mala byť poškodenými napadnutá, avšak lekárske vyšetrenie nevyhľadala. V spise sa nenachádza žiadna lekárska správa o jej lekárskom ošetrovaní po predmetnom incidente i keď je zrejmé, že vzhľadom na svoje fyzické danosti a fyzické proporcie poškodených by zranenia pri útoku utpieť musela, preto aj súd hodnotil výpoveď tejto svedkyne ako nevierohodnú, vykonanú v snahe napomôcť obžalovanému.

Obžalovaného zo spáchania skutku nepriamo usvedčuje i jeho syn E. R., ktorý vypovedal, že počul v inkriminovaný deň vonku krik, preto vyšiel pred dom a uvidel hlúčik ľudí i svoju matku, ktorá na neho kričala. Ihneď k nim pribehol, resp. k chate A. R. a videl, ako obžalovaný drží v rukách lopatu a oproti nemu stál O. U.. Následne videl, že O. U. tečie z hlavy, z oblasti za uchom, krv. Ihneď priskočil k obžalovanému a zobral mu lopatu, ktorú držal v rukách, pretože obžalovaný sa stále snažil na O. U. útočiť. Z uvedeného vyplýva, že ak by svedok nezasiahol, útok obžalovaného na poškodeného by pokračoval.

Vo veci boli vypočutí príslušníci PZ, ktorý výsluch obžalovaného realizoval, a to H. P., ako i príslušníčka PZ Mgr. P. T., t. č. U., ktorá bola prítomná pri výsluchu, pričom z ich výpovedí nebolo zistené, že by pri výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní boli porušené ustanovenia Trestného poriadku. Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal dňa 29.12.2012 za prítomnosti svojho vtedajšieho obhajcu JUDr. Juraja Procházku, obžalovaný bol riadne políciou poučený a zápisnicu o výsluchu podpísal, a to všetky strany. Nemožno teda konštatovať, že by v prípravnom konaní postupom polície prišlo k porušeniu práv obžalovaného. V tejto súvislosti treba uviesť, že od spáchania skutku už uplynula dlhšia doba a úmerne s plynutím času od spáchania skutku stúpa pravdepodobnosť rôznych skresľujúcich výpovedí zo strany obžalovaných. Okresný súd Senica preto pokladá výpoveď obžalovaného z prípravného konania za vierohodnejšiu ako jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní.

Z vykonaného dokazovania je jednoznačne zrejmé, že to bol práve obžalovaný J. R., ktorý keď zistil, že obaja poškodení aj so svedkom C. U. vykonávajú bez jeho súhlasu stavebné práce, tak si zobral zo svojho domu lopatu a spolu so svojou manželkou prišli na miesto spornej stavby. Následne lopatou začal útočiť najprv na poškodeného O. U. a potom železnou tyčou napadol poškodeného D. R.R.. Obžalovaný teda prišiel na inkriminované miesto s lopatou, s úmyslom zaútočiť na poškodených, ktorých aj v skutočnosti napadol a v dôsledku jeho útoku poškodení utrpeli zranenia. Zranenia utrpel aj obžalovaný, tieto mu síce spôsobili poškodení, avšak títo sa len bránili voči jeho útoku a zranenia mu spôsobili pri svojej obrane. Z dokazovania je zrejmé, že prvotným útočníkom bol obžalovaný a vzhľadom k uvedenému jeho konanie nemožno považovať za nutnú obranu. Príčinou konfliktu medzi obžalovaným a poškodenými boli stavebné práce, ktoré vykonávali poškodení a s ktorými obžalovaný nesúhlasil. Toto však obžalovaného neoprávňovalo k použitiu násillia, ale mal veci riešiť zákonnou cestou, napr. privolaním polície. Súd preto obžalovaného uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Z hľadiska osobných pomerov obžalovaného bolo zistené, že tento doteraz nebol súdne trestaný. K trvalému pobytu je prihlásený v obci J. č. XXX.

Pri ukladaní trestu bola u obžalovaného zistená jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Súd potom s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., a to na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní šesť mesiacov s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Súd má za to, že uložený trest je spôsobilý a dostatočný splniť svoj účel v každom smere, teda zabezpečiť jednak ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu páchatel'a.

Poškodení D. R. i O. U. sa s nárokom na náhradu škody pripojili k trestnému konaniu riadne a včas, poškodený D. R. žiadal náhradu škody v celkovej výške 741,35 €, ktorá suma pozostávala z náhrady za bolesť za 35 priznaných bodov, pričom hodnota bodu v r. 2010 sa rovnala sume 14,89 €, teda za 35 bodov predstavovala sumu 521,15 €, ďalej zo straty na zárobku v sume 158,21 € a úhrady za nemocničné lôžko v sume 60 € a za pohotovostné vyšetrenie v sume 1,99 €. Poškodený O. U. žiadal náhradu škody v celkovej výške 703,90 €, ktorá suma pozostávala z náhrady za bolesť za 40 priznaných bodov, pričom hodnota bodu v r. 2010 sa rovnala sume 14,89 €, teda za 40 bodov predstavovala sumu 595,60 €, ďalej zo straty na zárobku v sume 108,30 €. Do konania bol pribratý znalec z odboru zdravotníctva, ktorý v písomne podanom znaleckom posudku ohodnotil zranenie poškodeného O. U. celkom na 30 bodov a zranenia poškodeného D. R. celkom na 20 bodov. Súd preto priznal obom poškodeným náhradu škody upravenú o bolesť tak, ako bolo vyčíslené súdom pribratým znalcom a so zvyškom nároku na náhradu

škody odkázal oboch poškodených na občianske súdne konanie, nakoľko ďalšie dokazovanie ohľadom škody už presahuje potreby trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Senica do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.)

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.).
zákonný zástupca obžalovaného opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.).

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. por.), (§ 45 ods. 1 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.